

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.040/2026/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.) Független Rendőr Szakszervezet
A felperes képviselője:	(cím1, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Alperes képviselője:	dr. Tóth Erika kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.684/2025/8. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 61.800 (hatvanegyezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban helyszínelő és balesetvizsgáló beosztása mellett a beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el járőri és TIK küldéses járőri feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2022. május 1. és 2024. december 31. közötti időszakra bruttó 1.236.800 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában jelölte meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését hivatkozta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.236.800 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Megállapította, hogy a felperes a 24 órás szolgálatai során rendszeresen, tartósan, huzamosabb időn át végzett járőri feladatokat, mely feladatok más szolgálati beosztáshoz tartoztak. Rögzítette, a munkáltatónak jogszerű utasítási joga áll fenn a beosztáshoz nem tartozó feladatok végzésére is a hivatásos állományú tagok irányában az eredeti szolgálati beosztáshoz tartozó feladatok mellett, akkor is, ha e feladatok a munkaköri leírásban nem szerepelnek. Ennek ellenére nem sérülhet a felperes kinevezése szerinti beosztása és a beosztásához nem tartozó jogszerű többletmunka végzése esetén a díjazásra, azaz az ellenszolgáltatásra való jogosultsága a többletfeltételek igazolt teljesülése esetén. A felperes a becsatolt kimutatások, okirati bizonyítékok által igazoltan a többletfeladatokat folyamatosan, rendszeresen, a Hszt. 71. § (6) bekezdése szerinti követelménynek is megfelelően, a beosztásához nem tartozó feladatként látta el, a feladatvégzés a Hszt. 71. § (3) bekezdése szerinti kritériumnak megfelelt, ezért a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozottnak találta. Az ellátott többletfeladatok mennyisége és azok folyamatossága alapján az illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Érvélése szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésre jutott, amikor a felperes keresetének helyt adott, ezáltal megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3)

és (5) bekezdéseit, valamint a 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat; továbbá a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 60/2010. ORFK utasítás) rendelkezéseit. A Hszt. 2023. február 1. napi hatályú módosításával összefüggésben figyelemmel kell lenni a 102. § (1) bekezdés b) pont rendelkezésére, amely meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Érvelése szerint a 60/2010. ORFK utasítás a rendőri eljárás szabályait és nem a helyszínelő beosztású személy munkaköri feladatait tartalmazza; a felperes részére a munkaideje kitöltése céljából a kezdetektől elő voltak írva további általános közlekedésrendészeti feladatok. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) valóban felsorolja az alperesnél betölthető munkaköröket, azonban az egyes beosztáshoz kapcsolható, konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem határozza meg. Érvelése szerint a baleseti helyszínelői feladatokat folyamatosan, 24 órában el kell látni, így folyamatos szolgálatellátásról kell gondoskodni, azonban – közlekedési baleset hiányában – nem lehet jogsértő az a munkáltatói álláspont, miszerint a rendőrséggel szembeni elvárások és a közbiztonság érdekében a hatékonyság növelésére törekedjen a jogszabályok és egyéb szabályozó eszközök keretei között.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak indokaival egyetértve – az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége megtérítését kérte, melyet 61.800 forintban jelölt meg.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, e körben eljárási szabálysértést nem jelölt, így ebben a körben az ítéltábla nem vizsgálódhatott, az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott, a tényállást nem támadta, így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés volt irányadó. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, az irányadó bírói gyakorlat figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság – azok megismétlése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[7] Az elsőfokú bíróságnak a megbízási díjra való jogosultság kapcsán csak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által ellátott feladatok a beosztásába tartoztak-e vagy sem, figyelemmel arra, hogy a felperest az eredeti, baleseti helyszínelői beosztásához tartozó

feladatok ellátása alól nem mentesítették; amennyiben az adott szolgálati beosztás mellett, az alól történő mentesítés nélkül rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[8] A másodfokú bíróság is kiemeli, hogy a munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a munkavállaló külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit. A Kúria kiforrott gyakorlata szerint a munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. Amennyiben jogi norma, így a felperes vonatkozásában a 60/2010. ORFK utasítás egyértelműen meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (BH2018. 259.). A 60/2010. ORFK utasítás kellőképpen körülhatárolja a baleseti helyszínelő feladatait, az ellátandó tevékenységek körét, abba a járőrfeladatok semmiképpen sem tartozhatnak bele.

[9] A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Az irányadó bírói gyakorlatból az következik, hogy a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, az nem fedhet le több másik beosztást. Enélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízásra vonatkozó szabályozás. Az alperes tehát szabadon csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a felperesi munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (Mfv.II.10.179/2011/4.).

[10] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a helyszínelői beosztásán kívüli – járőrszolgálati, valamint az egyéb szolgálati – feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt – feladatok nem a felperes beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. A 30/2015. BM rendelet pedig kétségek nélkül külön beosztásként határozza meg a járőr és a helyszínelő beosztásokat, amely tény eleve más munkaköri feladatokat feltételez. A Hszt. 2023. február 1-jei módosítása sem rontja le a felperes megbízási díjra jogosultságát, mert a jogalkotó a peresített időszakban a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja mellett megtartotta a 71. § (1)

bekezdés c) pontja szerinti szabályt is, amely az előbbihez képest speciális. Azt pedig az – alperes által sem vitatott – peradatok alátámasztották, hogy a felperes folyamatosan és rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozó szolgálati feladatokat, így a jelentős mértékű és nem eseti jellegű többletmunkavégzés a megváltozott jogszabályi környezetben is megvalósult.

[11] Mindezek okán az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[12] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[13] A peresztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[14] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket (98.944 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[15] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[16] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 28.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró